

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preciosa || Hiero-||theca || Dvodecim || Vnionibvs ||
Colo-||niensis Historiae || Exornata**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1634

VII. Lapis S. Hildebald Chrysolitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9564

PRECIOSA

VII. Lapis

S. HILDEBALD⁹

Chrysolitus.

Clarus sub
Carolo M. &
Ludoxico Pio
obijt anno.

818.

Carolus HILDBALDO Magnus dat Præsulis aras
Ludgero HILDBALDVS Westphalicumque gregem.

ex VVilb. Salsmanno. B.

Hildebaldo tribuuntur insignia Leo-
nia Turingici ex conjectura vti in-
fra. 13.

De S. HILDEBALDI Coloniensis
Arhipræsulis, qui tēpore Caroli
Hildebaldī Magni floruit, familia & genere ni-
di frater & hil certi possum astrarere. Fratrem
soror. habuit Helmbaldum, nobilem so-
rorem Irmgardem, de qua paulò
post ex vita S. Viberti aliquid subij-
ciam, vtriusque fit mentio in Metro-
politanæ Coloniensis Bibliothecæ
vetustissimo codice sed vitiose de-
scripto, in quo contextitur Catalo-
† in mscr. est gus librorum, qui (vt loquitur Codex)
tertium C. anno Incarnationis Dominicae DCCL †
pro L. XXXII. * VVen lone Episcopo Laudonen-
si, iubente, ad opus Domini Hldebaldi
Archiepiscopi & sacri palati capellani de-
scripti sunt ex illis, quos Roma Apostolicus
Dominus Leo misit Carolo Imperatori. [Ad eius libri calcē hęc subiiciuntur]
Dedit Episcopus sorori sue librum sacramentorum, cum Lectionario Antiphonarium
vnum. Filio sororis sua Psalterium vnum..... Accepit Helmbaldi frater Episcopi Le-
tionar.

HIEROTHECA.

45

Actionarium vnum Antiphonarum vnum &c. Ex cuius fratri nomine existimat nonnemo S. Archipræsulis nostri familiam coniici posse. Nam gloriosissimi Imperatoris Caroli Magni tempestate à Nobilium virorum, Principum ac Comitum nominibus arces, vrbes, oppida suam sortiebantur appellationem. Ita enim ab Imado appellatur Immelhusen ut ostendi in Auctario vita S. ENGELBERTI pag. 363, à Brunone Brunsvicum à Theodone Theodonis villa &c. nuncupantur, quæ longum esset hic pluribus prosequi. Eadem ratione ab Helmaldo seu Helmwaldō S. HILDEBALDI fratre, existimat appellari Helmwardeshusen, qui locus olim fuit Nobilium Thuringorum hæreditarius, ut constat ex mscr. vita S. Meinvverci c. 21. & c. 91. Nam in priori capite afferitur Eckihardus comes in proprietatis * suæ fundo Monasterium, Helvardeshusen nuncupatum construxisse, quod in honorem S. & indiuiduæ Tri-
nitatis, sanctique Salvatoris & victoriosissimæ crucis & S. Mariæ semper Virginis, S. Petri Apostolorum Principis, & omnium Apostolorum Sanctorumque omnium Non. Iun. dedicauit S. Meinvvercus. Deinde quod fuerit nobilibus illis Thuringis hæreditarius, ostendunt lites & controversiæ propter eūdem ab Eckihardi comitis hæredibus S. Meinvverco motæ, quas Imperator, composuit, locum hæredibus ereptum regni dum subiicit potestati; Meinv. c. 42. quin etiā lites posterioribus tēporibus iterum suscitatae à Dithmaro Bernardi Ducis fratre; vxor etenim Eckihardi defuncti fuerat Suanhildis Bernardi Ducis filia. Sed sopita illa fuerit inter S. Meinvvercum & Dithmarum, interuētu Sigefridi, qui fuit Dithmari auunculus, Hermāni de Westphal, Bēnonis, Amelungi, Comitū atq; cōplurium. Meinv. c. 91. Ex his igitur cōstat Eckihardum ex hæreditario posseditesse Helvardeshusen, adeoq; ipsum videri ex posteritate esse Helmvaldi S. Hildebaldi fratri. Necratio Fabricij ostendit contrarium. Nam licet præfectoriarum dignitas, vnde Duces, Marchiones appellabantur, non hæreditate deuoluebatur ad posteros, attamen ipso, qui illis decorabantur honorum titulis, bona possidebant hæreditaria, vnde Comites appellabantur, licet à Principibus essent viris procreati. Eckihardus verò Comes, Thuringiæ fuit Marchio, ut testatur Dithm. lib. 2. qui S. Henrici in Imperio æmulus domum redditurus, Northeimum cum deflectere cogitaret, ad Sigefridum Comitem, ab ipsius filijs, è quibus Henricum iussu Ottonis III. cædi loris procurarat, strufi insidias cognouit, quibus elapsus, ab insequentibus de nocte dormitans fuit oppressus, & cum è comitatu eius cæsis fidissimis ipse pugna-

NB.

Dithm. lib.

F 2

re

re pergeret fortiter, à Sigefrido hasta collum fuit transuerberatum, lantisque caput ceruicibus abscessum. Conditus ipse honorificè Ienæ ad Salam. Dab. lib. 4. & 5. Nobilis igitur hic vir cum ex hæredibus Helmyvaldi posterioribus Helmyvards husen hæreditario possederit, datur colligere, quæ Helmyvaldus, quin & ipse S. Hildebaldus Helmyvaldi frater fuerit nobilitatis & prosapiæ. Comites nimirum fuerunt in Thuringiæ finibus. Quæ modo his adne^{re} placuit, donec aliquando certiora habeamus.

NB. *Quod* Habuit vt dixi sororem S. HILDEBALDV M IRMARDÆM, mulierem vitæ D. Miræus ex ac morum probitate conspicuam, quæ nupta strenuo Bartholdo Domi- Bertoldis cello de Grimbergen Sanctis habitanti, illisque in oris Caroli M. Præ- Grimberga fecto, pepererat Gozelinum in Rheno suffocatum; postridieq; sub ho- Dominis de- ram octauam à Lamberto Dusel Embricensi vno extraactum, atque ad ducat Turin- S. SWIBERTI sepulchrum resuscitatum; vnde postea Suibertus nuncu- gia Marchio- patus abiecta torque argentea collum circumdante Sancti Sviberti mo- nes. *Quod* nasterium ingressus, summa animi cum demissione Deo perpetuum fuit coniecturam famulatus, ipsique Monasterio ex pio in S. Svibertum affectu D Bar- superiorē cō- tholdus certa donavit prædia perpetuo possidenda, vt testis est S. Lude- firmat. *rus in enumeratione miraculorum S. Sviberti vita ipsius c. 10.*

Hildebal- Ex singulari animi deuotione omnē HILDEBALDV seculi fastū, luxūq; di humi- aspernatus, ac vilioribus indutus vestibus in publicū nō nisi perrarò pro- litas. dibat, domesticis contētus finibus. Quam alij auide captant vulgi aurā, studiosus ille declinabat, vt quanto ab hominū oculis ac mētibus remo- tior, illisq; abiectione, tantò cœlitibus propior esset, & illustrior. Hac ani- mis submissione Deus in tenebris diutius delitescere amplius nō passus, tandem eam in omnium oculis posuit. Nam coram Carolo Magno,

* Regin. li. 2. Coloniæ sub 782. * vel ex aliorum æra 781. hærente, reliquum inter Clerum, cum comparerent ad D. Geronis Canonici sibi Archiepisco- pum cooptaturi, Hildeboldum velut pauperem ac miserum ob ve-

stium inopiam domi latitantem, vt tradunt mser. auctore Carolo Ma- fit Archie- gno in Archiepiscopum sibi delegere. Annum electionis ipsum designo. piscopus. 782, vel 781. Nam constat ipsum præsente Carolo M. Coloniæ fuisse creatum. Carolus verò Magnus Coloniæ hæsit, vt testis est Regino in Chronico suo, anno 769, quo needum fuit Hildebaldus Archiepisco- pus designatus, nam alias non 30. aut 34. vt tradunt Chron. Colon. rese- disset, sed 46. annis. Deinde Coloniam redijt Imperator anno 782. quo, præfectum assero Coloniensi cathedralæ S. HILDEBALDV M. Nam tertia quando.

A quando redijt Imperator vice Coloniam sub ann. 804. in comitatu Leonis Papæ; egit de S.Sviberto inter Diuos referendo, quo tempore iā HILDEBALDVS Archiepiscopus fuerat præstitutus. Vnde ann. 782 ex Reginonis æra fuit creatus S.HILDEBALDVS Archipræfus. Quod ipsum testatur libellus Wenilonis licet viciosè descriptus, qui iā an. 783. Archipræfulem eum agnoscit, ac proinde minus recte sentiunt qui anno 788. p. ius existimant eum Archipræfulem constitutum. Hinc in vniuersum vsque ad ann. 818. S.Archiepiscopus Ecclesiae Coloniensi annos omnino 36. præsedidit, vel si placet 34. annis præfuisse, dicenduserit non anno 818. sed anno 816. fuisse extinctus. Ex libello Wenilonis Epitopi Laudonensis auctoritate descripto, ac libris in ea recitatis colligere possumus, quibus olim studijs suam vir sanctus addixerit operam, minime certe otio torpuit, aut rebus vacauit ludicris, sed studio sacrorum codicum, quorum Catalogum, non integrum ne longior sim, sed quorundam alijs concessorum, vitæ HILDEBALDI subijcio, ne antiquarijs & posteritati nomina istius ætatis inuidem. Admodum familiares fuit Carolo Magno, à quo ad Episcopalem euectus dignitatem, eo quod præ nimio animi sui candore, vti omnium celebratur sermone, Simplici oblatum ab Imperatore sacris adstante aurum nescius reiectaret, ne vt tas S.Hildegabi videbatur, egeno grauis esset venatori: Alijs cingulum sacrum ex debaldi simplicitate perhibetur rogasse Regem; vnde quidam haud illepide cecinere:

Missæ celebratur, à Venatore rogatur.

Aurea zona datur, & presbyter incathedratur.

Nouam basilicam Metropolitanam Coloniæ exstruxit, quam postea Conradus ab Hochsteden excitata aliâ destruxit. *Sacrar. Colon.* Anno Nouâ basilicam S.Ludgerum Episcopum creauit Monasteriensum, qui Westphalicâ extruit locum in uigilaret conuersioni. *S.Ludgerus epist. c. 9. apud Sur. in Svibert. die 1. Martij tom. 2. Baron.* refert ad ann. 804. Deinde dedit S.Ludgero HILDEBALDVS facultatem consecrandi Ecclesiam Werthinensem; quam ab ipso Coloniæ petierat, quod in ipsius locus iaceret iurisdictione c. Cinnius in vita S.Ludgeri c. 42. Anno 803. inuitato ad se Leone Pontifice ait horum fuit ut Pontifex secum Colonia (vbi S.Pontifex altaria ad S. Martinum & in Capitolio consecravit) in S.Sviberti insulam nauigaret. Comitabantur Pontificem suum glorioissimus Imperator Carolus, purpuratus Cardinalium chorus, atque ingens Archiepiscoporum aliorumque procerum multitudo. Fratres ex S.Sviberti conuentu ad

PRECIOSA

Rhenum usque obuiam prodeentes solemní pompa Pontificem Maximum cum suo comitatu in urbem deduxere. Moxque indicto esuri die omnes se ad solemnem actum quo à Pontifice B. Svvibertus inter Sanctos referendus erat, id est, pridie Non. Septemb. præparauere; ante solemne sacrum conueniebant & Pontifex, & Imperator, & vniuersa multitudo, squalque fundebant ad Deum preces, absoluto vero sacro Pontificis, ipsum sacrum solemniter decantabat in æde S. Svviberti Archiepiscopus HILDEBALDV. S. Svviberti reliquias Archiepiscop. HILDEBALDV Pontifice & Imperatore Carolo præsentibus ex monumento tollebat, quæ circumfusam astantium coronam mirè fragranti odore recreabant; ipsum verò Svvibertum S. Leo Pontifex conspirantibus Cardinalium suffragijs pridie Nonas Septemb. in Sanctorum referebat catalogum, moxque campanis concinuentibus in gratiarum actionem hymnum vniuersi decantauere Ambrosianum. Aderant solemnitati gloriosissimus Carolus semper Augustus Romanorum Imperator & Francorum Rex, venerabiles Patres Cardinales & Archiepiscopi, Bernardus Ostiensis, Fortunatus Treuirorum, Theodorus Sabinensium, Nicolaus tituli B. Crucis in Hierusalem, Eustochius B. Praxedis, Bonifacius tituli B. Petri & Pauli, Marcellinus presbyter Cardinales, Geraldus Leodiensis, Volguinus Normenium Episcopi, & præsertim Fælix HILDEBALDV Colon. Archiepiscopus, cuius efflagitatu ipse Pontifex in Insulam fuit profectus, Indulgentiam populo festum ipsius diem celebranti concessit, obtulitque paruam crucem auream qua crucis Dominicæ particula seruabatur inclusa, Imperator Carolus duos obtulit ex puro auro calices, totidemque lymphula, aliamque preciosam suppellectilem. Reliqui verò ex ordine pro suis offerebant facultatibus; unde preciosa exuuiarum S. Svviberti comparata fuit arca; cuius complexu ipsæ postea fuere asseruatae. Ita S. Ludger. in canonizatione Sancti Svviberti vitæ ipsius c. 10.

Anno 808. cum in pago Vilcassino corpora Sanctorum Nicasii, Quirini, & Scubiculi Diaconi sub Præside Fescennio cæforum eleuarentur atque ad Condatensium vicum haud procul à Parisijs essent translata, HILDEBALDV Episcopus Coloniensis, & Onulphus Præpositus Malmundariensis à Carolo Magno & ab Episcopo Parisiensi imperatarunt corpus S. Quirini, Brachium S. Nicasij, & reliquias S. Scubiculi quorum postremus frequentibus ibidem miraculis inclarescebat. Miraus in fast. Edg. Anno 811. testis fuit scriptus in Caroli M. testamento, quod ita clau-

HIEROTHECA.

47

A clauditur. Hanc constitutionem & ordinationem coram Episcopis, Abbatibus, Comitibusque qui tunc praesentes esse potuerunt, quorum hic nomina scripta sunt, fecit atque constituit. Episcopi, **HILDEBALDVS**, Richolphus, Arn, Wulfarius, Berninus, Laidradus, Ioannes, Theodulphus, Iesse, Hetto, Waltgandus, &c. *Vide Baron.*

Anno 814. in Ianuario Carolo M. male habente septima à morbo adest. **C** suo luce familiarissimus Pontifex **HILDEBALDVS** fuit aduocatus, uti tolo M. ipsum Imp. sacramento Dominici corporis & sanguinis munitum ad a- extremis. igitur præpararet. Qui pio Imperatoris desiderio satisfaciens, sacris i-

B ipsum refecit epulis, à quibus perceptis Imperator diem & noctem cum morte luctatus; proximè in sequenti die efformato dextra sua crucis si- gno, atque fronti, pectori, corporique impresso, clausis oculis in hunc psalmographi versum erupit; In manus tuas commendō spiritum meū, atque spiritum suum Deo felicissime reddidit, ut author est Theganus, eius ætatis scriptor *apud Baron. an. 814. n. 58.*

Quod verò addunt Chronica Coloniensia, & ex ijs Chron. M. Belgij, Ludouicum Caroli M. filium ab obitu parentis ab **HILDEBALDO** fuisse coronatum, commentum est, & nulla nititur authoritate. Nam Siegb. ad ann. 812. Regin. Thegan. Baron. ad ann. 813. & Marian. Scot.

C ad ann. 814. auctores sunt, in concilio Aquisgranensi præsentibus Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, Ludouicum iussu parentis adhuc viui, in palatio Aquisgranensi, diadema ex altari maiore acceptum sibi imposuisse. *Vide Baron. ad ann. 813. n. 12. & 13.*

Anno 816. à Ludouico Imperatore **HILDEBALDVS** noster Archic- pellanus sacri Palatij, cum Theodulpho Episcopo Aurelianensi, Ioanne Atrebatensi, alijsq; Ecclesiæ ministris obuiam missus est Stephano Papæ ex Italia cù Bernardo Italæ Rege, Pipini filio, venienti, ut Rhemos, ubi Ludouicus commorabatur, Imp. eum deducerent. Deductum milliaris

D Rhemis disiuncto excepit Imperator, suaq; manu Pontificem sustentā ad Ecclesiam ipsum est comitatus. Pontificem prœeuntes Hymnū Am- brosianum, Te Deum laudamus &c. incinuerunt, quo absoluto subiunxit Pontifex communem orationem. Indeque ad aulam invitatus, cibis benedictis, causas suæ exposuit Imperatorilegationis, ut tradit Theganus *Treuirorum Choropiscopus, illius ætatis scriptor apud Baron. anno 816. n. 24.*

Videtur Archiepiscopus noster S. **HILDIBALDVS*** anno 818. extin- *Hiltibal- tus. Nam anno 819. Indict. II. conuentui Aquisgranensi interfuit iam dus Hilde- Hadalboldus **HILDEBALDI** successor. ut author est *Baron. ad ann. 819. n. 2. boldus.*

vbi

vbi inter Legatos Dominicos hi numerantur ex lib.z. capit. Franc. c. 25.
 Episcopi & Comites. In Vesontio, quæ est diœcesis Bernoini Archiepiscopi He- A
 moinus & Menogoldus Comes. In Moguntia quæ est diœcesis Heistulphi Archiepi-
 scopi, idem Heistulphus Episcopus & Doutbertus Comes. In Treuiris Hetti Archiepi-
 scopus & Adelbertus Comes. IN COLONIA HADALBOLDVS ARCHIEPIS-
 COPVS ET ÆMVNDVS COMES. In Rhemis Ebo Archiepiscopus quando po-
 tuerit, & quando non licuerit, Rhuothardus Episcopus eius vice, & Rhuofridus Co-
 mes, sint super sex videlicet comitatus, id est, Rhemos, Catalaunem, Sueßionem,
 Syluane tem, Belluacum, & Laudunum, &c. Rengarius Episcopus & Berengarius
 Comes. Senones Hieremias Archiepiscopus & Donatus Comes. Rothomagum V Vil-
 lebertus Archiepiscopus & Lagibertus Comes. Turonem Landranus Archiepiscopus,
 Rhoutbertus Comes; Lugdunum Tarantasia, & Vienna Albericus Episcopus & Ri-
 chardus Comes &c.

Coloniæ Agrippinæ in basilica Flauia Heleniana quā ad aureos mar-
 tyres, nūc S. Gereonis nūcupamus? sacellū diui Mauritij duos è marmore
 complectitur elaboratos sacrophagos, qui ad altitudinem viri ex terra
 paulatim assurgentes, sibi mutuo incubunt: eorum superiori inscul-
 ptum est, septem & plura SS. Thebæorum Martyrum corpora illo com-
 plecti, sub quo tam precioso reliquiarum operculo alter thesaurus
 clatræ circundatus ferreis asseruatur, ut sequens vncialibus literis osten- C
 dit inscriptio:

Hoc tumulo iacet corpus Sancti HILDEBAL-
 DI Coloniensis Archiepiscopi reconditum.

Neque vlla alia viri in Ecclesiam alioqui valde prolixi inuenio mo-
 numeta, præterquam quod sèpissimè illius meminerint archiuorum
 diplomata; Qui tamen ex pluribus Basilicarum à se excitatarum mo- D
 libus maiora & meliora meritus fuisse mausolea. Videtur autem vir
 sanctus, ex profunda animi sui submissione post mortem etiam suam a-
 mauisse nesciri, ut omnem à Deo expectaret remunerationem, argueret
 que nostræ ætatis homines, qui vix Ecclesiæ profuerunt, & tamen ipsius
 columnas herbæ instar parietariæ student monumentis inuestire, ni-
 hilque nisi fumosas posteris imagines exhibere, qui nostræ tempestatis
 fastus adeo inolescit, ut vix aliquis moriatur Clericus, qui non testa-
 mento curet ingentem sui effigiem in sacris basilicis suspendi non se-
 cus atque si vnu esset ex diuis tutelaribus aut fundator Basilicæ.

PARS

**A PARS CATALOGI BIBLIOTHECÆ
S. HILDEBALDI.**

Habet Ermaldus ad suum ministerium. Euangelium cum argento scriptum auro & lapidibus paratum.

Alium similiter plane scriptum, & auro & lapidibus ornatum.

Sacramentorum Gregorij cum auro scriptum. Lectionarium 1.

Librum S. Augustini in quo iacebant perula aurea.

B De Libris Samuelis. Psalterium 1. Antiphonarium 1. Homiliam vnam.

De Libris Langolfi Librum comiti. 1. Sacramentorum volum. 1.

Dominus Episcopus in sua Capella. Euangelium 1. Lectionarium 1.parabolæ Salomonis. Hilduin Abba. Lectionarium 1.

Item Ermaldus Euangelium 1. Lectionarium 1.

Dedit Episcopus sorori sua Librum sacramentorum cum Lectionario. Antiphonarium 1. Filio sororis sue Psalterium 1. Habet Engilolphus Comes Lectionarium 1. Omilia Gregorij 7. Habet ipse sacramentorum cum lectionario 1. qui fuit Emundi. Voso lectionarium 1. Baldericus Episcop. Missale cum lectionario vol. 1. Hildisvint parabolam Salomonis. Baldrih librum Prospere de actiua & contemplatiua. Osman Missale cum lectionario & vita Patrum.

Snebrat lectionarium cum Euangeliis. Rathlei librum Pompeij. *

* Pöpetum

Vwaldolf apologeticum Gregorij Nazianzeni. Thitmar expositionem Gregorij in Iob primam partem. Helmbald frater Episcop. lectionarium 1. antephonarium 1. Folcari Missalem cum lectionario 1. Rodolff Missalem 1.

Engilhelm regum. Vxor VVerinbaldi lectionarium.

Gundolf homil.)

Hartger sacramentorum.

D VIII. Lapis

Berillus.

Filius Henrici Magni Germanus Otonis.
BRVNO ius gladij primus in vrbe tenet.

Claruit sub
Ottons Ma-
gno fratre
suo obiit an-

ex VVlh. Salsmanno. no 965.

G

Insignia